

മമാവദനം വചനദൂതം

Vol. X Issue :21

സകല മരിച്ച വിശ്വാസികളുടെയും ഓർമ്മതിരുന്നാൾ

ഫാ. ജോസഫ് പാണ്ടിയപ്പള്ളിൽ MCBS

വിവാഹാശീർവാദാവസരങ്ങളിലെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ പഴയനിയമത്തിലെ ഉത്തമഗീതത്തിൽ നിന്നും ഒരു വാചകം ഉദ്ധരിക്കാറുണ്ട് എട്ടാം അധ്യായം ആറാം വാക്യമാണത്. “മരണം പോലെ ശക്തമാണ് സ്നേഹം”

എന്നാൽ ഓരോ വർഷവും നിരവധി സംസ്കാരശുശ്രൂഷകൾക്ക് നേതൃത്വം കൊടുക്കുകയും, പ്രിയപ്പെട്ടവർ അവരോടു വിടപറയുന്നത് കാണുകയും, എനിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ട പലരോടും അന്തിമമായി വിടപറയേണ്ടിവരുകയും ചെയ്തപ്പോൾ സ്നേഹം എത്രമാത്രം ശക്തമാണെന്ന് എനിക്ക് ബോധ്യമായി. അതുകൊണ്ട് ഉത്തമഗീതത്തിലെ മരണംപോലെ ശക്തമാണ് സ്നേഹമെന്ന വാക്യം സ്നേഹം പോലെ ശക്തമാണ് മരണമെന്ന് തിരിച്ചുപറയുവാൻ എനിക്ക് തോന്നുന്നു. കാരണം മരണത്തിലൂടെ നമ്മൾ മരണപ്പെട്ടവരോട് നിത്യമായി വിടപറയുകയല്ല, മരിച്ച മരണപ്പെട്ടവരുമായി നമ്മൾ നിത്യസ്നേഹത്താൽ നമ്മെത്തന്നെ ബന്ധിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

സ്ഥലത്തിനും സമയത്തിനും അതീതമായി, കൊച്ചു കൊച്ചു സൗന്ദര്യപിണക്കങ്ങൾക്കും പരാതികൾക്കുമതീതമായി, ഒരിക്കലും മറക്കാനും, ഒരിക്കലും പിരിയാനും, ഒരിക്കലും പിണ

ങ്ങാനും പറ്റാത്ത നിത്യവും, ഹൃദ്യവുമായ ഒരു ആത്മബന്ധത്തിലേക്ക് നമ്മൾ നമുക്ക് പ്രിയപ്പെട്ട മരിച്ചവരുമായി ഇഴുകിച്ചേരുകയാണ്.

പ്രത്യേകിച്ച് മരിച്ചുപോയ നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവരെ ഓർമ്മിക്കുന്ന ഈ ദിനത്തിൽ മരിച്ചുപോയ പ്രിയപ്പെട്ടവർ നമ്മോടൊത്തുണ്ടെന്നും അവർ നിത്യമായി ദൈവസന്നിധിയിൽ വസിക്കുന്നുവെന്നുമുള്ള വിശ്വാസമാണ് പ്രാർത്ഥനാവേളയിൽ അവരെ ഓർക്കാനും അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാനും നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്.

കുട്ടികൾ, യുവാക്കൾ, മദ്ധ്യവയസ്കർ, സ്ത്രീകൾ, പുരുഷന്മാർ, വൃദ്ധർ തുടങ്ങിയ നിരവധിയായ മൃതിയടയുന്നവരുടെ വാർത്തകൾ നാം ദിനവും വായിക്കുന്നുണ്ട്. ലോകമെമ്പാടും എല്ലാ ദിവസവും രോഗം,യുദ്ധം, പ്രകൃതിക്ഷോഭം തുടങ്ങിയ നിരവധി കാരണങ്ങളാൽ മരിക്കുന്നവരെപ്പറ്റിയുള്ള വാർത്തകളും നാം അറിയുന്നു. എന്നാൽ ഇതൊന്നും വ്യക്തിപരമായി നമ്മെ അത്രയും ബാധിക്കാറില്ല, അത്തരം വാർത്തകൾകേട്ട് നമ്മുടെയൊന്നും ഉറക്കം നഷ്ടപ്പെടാറില്ല. എന്നാൽ മരണമടഞ്ഞ വ്യക്തി നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കളോ, സഹോദരങ്ങളോ, നമ്മൾ സ്നേഹിക്കുന്ന അടുത്ത ബന്ധുക്കളോ, സുഹൃത്തുക്കളോ ആണെങ്കിൽ ആ വാർത്ത

ഏറെ വേദനിപ്പിക്കും. ചിലപ്പോൾ നമ്മൾ മാനസികമായി തകർന്നുപോയെന്നു വരാം. അപ്പോഴാണ് മരണം സ്നേഹംപോലെ ശക്തമായിത്തീരുന്നത്. നമുക്കു പ്രിയപ്പെട്ടവർ മരിക്കുമ്പോൾ മരണം സ്നേഹം പോലെ ശക്തമാണെന്നു നാമറിയുന്നു. മരണമൂലം വേർപിരിഞ്ഞുപോയ നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവരോടുള്ള നമ്മുടെ ആഴമായ അടുപ്പവും, ഹൃദയമായ സ്നേഹവുമാണ് അവരെ ഓർമ്മിക്കുവാനും, അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനുമായി ഇന്നിവിടെ ഒത്തുചേരാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

ഈയവസരത്തിൽ അവരെന്നും നമ്മോടൊത്തുണ്ടെന്നും, നമ്മൾ അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും വിശ്വസിച്ചിട്ട്, നമുക്ക് പ്രിയപ്പെട്ട നമ്മുടെ മരിച്ചുപോയ സ്വന്തക്കാരോടു ആത്മബന്ധം പുലർത്തുമ്പോൾ അവർക്കുവേണ്ടി നമുക്ക് ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കാം...ഒപ്പം അവർ നമുക്ക് ജീവിതകാലത്തുചെയ്ത എല്ലാ നന്മകൾക്കും നന്ദിപറയാം. സ്നേഹമൊരു ഉത്തരവാദിത്വമായതുകൊണ്ട്, പൊള്ളയായ വാക്കുകൾക്കതീതമായി ഒരു സമർപ്പണമായതുകൊണ്ട് അവർ നമ്മോടു ചെയ്തതുപോലെ അവരോടുള്ള നമ്മുടെ കടമകൾ നിറവേറ്റാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോയെന്ന് ഒരു പക്ഷേ നാം ചിന്തിച്ചേക്കാം. ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു തന്നെ അവരോടു ഒരു നല്ലവാക്കു പറയുവാനും അവരോടു നന്ദി പറയുവാനും, ചിലപ്പോൾ അവരോടും മാപ്പു പറയുവാനും അവരെ വേണ്ടപോലെ വേദനകളിൽ ആശ്വസിപ്പിക്കുവാനും നമുക്കു വീഴ്ച വന്നിട്ടുണ്ടാകും. ഒരു പക്ഷേ ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ അവരെ മനസിലാക്കുകയോ, അവരുടെ വാക്കുകൾ ഗൗരവമായി എടുക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടാവുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് കുറ്റബോധമോ, നിരാശയോ നമ്മെ അലട്ടുന്നുണ്ടാകാം. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇത്തരം ചിന്തകളൊക്കെ വരുന്നത് നമ്മുടെ മാനുഷികമായ പരിമിതിമൂലവും, നമുക്ക് മരിച്ചവരുമായുള്ള അഗാധമായ സ്നേഹം മൂലവും ആഴമായ ബന്ധം മൂലവുമാണ്. ഇത്തരം ചിന്തകൾ വരുമ്പോഴാണ് നമ്മളറിയുക നമ്മൾ നമ്മിൽനിന്നും വേർപിരിഞ്ഞുപോയവരെ എത്രമാത്രം സ്നേഹിച്ചിരുന്നുവെന്ന് അവർ നഷ്ടപ്പെടാൻ നമ്മൾ ഒരിക്കലും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് നമ്മൾ അറിയുന്നു. മരണവും, വേർപാടും നമുക്ക് തരുന്ന അനുഭവം സ്നേഹമാണെന്ന് നമ്മളറിയുന്നു. മരണം സ്നേഹംപോലെ ശക്തമാണെന്ന് നമ്മളനുഭവിക്കുന്നു.

ചിലപ്പോൾ മരണമെന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തെ

വേർപിരിയലിന്റെ വേദനയിൽ നിന്നും സ്നേഹാനുഭവത്തിന്റെ നെറുകയിലേക്ക് ഉയരാൻ മാസങ്ങളും വർഷങ്ങളും ആവശ്യമാകാം. ഇന്ന് നമ്മൾ ഈ പരിശുദ്ധ ദൈവാലയത്തിൽ വന്നത് മരിച്ചുപോയ പ്രിയപ്പെട്ടവരെ ഓർക്കാനും, അവർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാനും അവരോടു നന്ദിപറയുവാനും മാത്രമല്ല. നമ്മുടെ അനുദിന ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്കു തിരികെവരാനും നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവരില്ലാത്ത, നമുക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടവരെ നഷ്ടപ്പെട്ട ലോകത്തിൽ അവരില്ലാതെ, ജീവിതം സുഗമമായി മുന്നോട്ടു നയിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ സർവ്വേശ്വരന്റെ കൃപ യാചിക്കുവാനാണ്. നമ്മുടെ ജീവിതമാകുന്ന വിശ്വാസയാത്ര സുഗമമായി മുന്നോട്ടു നയിക്കുവാൻ നമുക്ക് ശക്തിയും ആത്മവിശ്വാസവും ആവശ്യമാണ്.

വി.പൗലോസ് അപ്പസ്തോലൻ ഫിലിപ്പിയർക്കെഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ മരിച്ചവരോടുള്ള നമ്മുടെ സ്നേഹം വിശ്വാസത്തോടും പ്രത്യാശയോടും കൂടെ നിറച്ചാൽ സകലത്തെയും കീഴ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്ന ശക്തിവഴി അവൻ നമ്മുടെ ദുർബല ശരീരത്തെ മഹത്തമുള്ള ശക്തിയായി ഉയർത്തും. വിശ്വാസത്തിലും സ്നേഹത്തിലും വളർന്ന് ദൈവത്തോടു ഐക്യപ്പെടുന്നതുപോലെ മരിച്ചവരോടും നമുക്ക് ഐക്യപ്പെടാമെന്ന പ്രതീക്ഷയും വിശ്വാസവുമാണ് നമുക്കിന്ന് പ്രത്യാശയും, പ്രതീക്ഷയും നല്കുന്നത്. മരിച്ചവർ മൺമറഞ്ഞുപോകുകയോ, നഷ്ടപ്പെടുകയോ ഇല്ലാതാവുകയോ അല്ല, മറിച്ച് മരിച്ചവർ പരിവർത്തന വിധേയരാവുകയും ജീവന്റെയും ജീവിതത്തിന്റെയും പുതിയൊരു ഭാവം ഉൾക്കൊണ്ട് പുതിയൊരു ലോകത്ത് രൂപഭാവങ്ങളില്ലാതെ ദൈവത്തോടൊത്തു ജീവിക്കുകയുമാണെന്ന് നമ്മൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഈശോ പറഞ്ഞത്, എന്റെ ഭവനത്തിൽ ധാരാളം വാസസ്ഥലമുണ്ട്, നിങ്ങൾക്ക് സ്ഥലമൊരുക്കുവാൻ ഞാൻ പോകുന്നു, സ്ഥലമൊരുക്കി കഴിയുമ്പോൾ ഞാനായിരിക്കുന്നിടത്ത് നിങ്ങളും ആയിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി നിങ്ങളെ ഞാൻ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുമെന്ന്.

അപ്പസ്തോലനായ പൗലോസ് പറഞ്ഞതുപോലെ മരിച്ചവരെക്കുറിച്ച് വിശ്വാസമില്ലാത്തവരെപ്പോലെയാകരുത് നമ്മൾ (1 തെസ.4,13-14). അതിനാൽ നമുക്ക് നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട മരിച്ചവരെ ഓർക്കുന്ന ഈ വേളയിൽ അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, അവരുടെ സ്നേഹം ഓർക്കുകയും, അവരോടുള്ള നമ്മുടെ സ്നേഹം ഒരിക്കൽ കൂടെ അനുഭവവേദ്യമാക്കുകയും ചെയ്യാം.